

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému **V. V.**, bývajúcemu vo Z., **o vymoženie 627,37 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 24 Er 457/2008, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. apríla 2013 sp.zn. 17 CoE 42/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. apríla 2013 sp.zn. 17 CoE 42/2013 **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. apríla 2013 sp.zn. 17 CoE 42/2013 **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku zo 17. januára 2008 sp.zn. SR 10022/07 Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 19. decembra 2012 č.k. 24 Er 457/2008-21 Okresný súd Zvolen exekúciu zastavil. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie nevylúčil. Súd prvého stupňa po zvážení a zohľadnení všetkých okolností uzatvárania zmluvy, povahy účastníkov zmluvy, predmetnej právnej úpravy a judikatúry Súdného dvora dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej

doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, ktorá vo svojich účinkoch a dôsledkoch viedla k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zákona o spotrebiteľských zmluvách a zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ ňou nie viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Preto okresný súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku zastavil. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 17. apríla 2013 sp.zn. 17 CoE 42/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Poznamenal, že súd môže skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, t.j. v každom štádiu konania na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu, a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, môže exekúciu aj bez návrhu zastaviť. Odvolací súd sa zaoberal preskúmaním rozhodcovskej doložky v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky. Na základe námietok uvedených v odvolaní dospel k záveru, že rozhodcovská doložka začlenená do rámca podmienok štandardnej zmluvy spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy). Odvolací súd vyslovil súhlas s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodcovská doložka v danom prípade obsahuje neprijateľnú podmienku, ktorá robí exekučný titul absolútne neplatným, teda nulitným, a preto boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Uviedol, že neboli dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil

a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 2 ECdo 268/2014, 2 CoE 177/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 154/2014, 8 CoE 87/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odvolaciemu konaniu, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová